

Sērijā **IZMEKLĒ KORMORANS STRAIKS** iznākušās grāmatas

- Dzeguzes sauciens, 2017, 2018
 - Zidtārpiņš, 2018
 - Ļaunuma raža, 2018
 - Baltā nāve, 2019
-

Roulingai/Galbraitam [...] lieliski padodas sižeta pavērsieni, tipāži, sarunas un konfrontācijas. Turklāt autors, kurš raksta ar labpatiku, piesaista lasītājus, kuriem ne vien patīk lasīt, bet kuri vēlas arī pilnībā aizrauties ar grāmatu. Šis romāns precīzi atbildīs viņu gaumei.

The Scotsman

Slēptā seksuālā spriedze [starp Straiku un Robinu] ir tik spēcīga kā vēl nekad.

Best

Ambicioza, aizgrābjoša mistērija, kas izpauž par noslēpumaino Kormoranu šo to vairāk.

Heat

Roberta Galbraita “Nemierīgo asiņu” lasītājam nudien vajag stipras rokas. Piektais romāns par Kormoranu Straiku ar savām gandrīz tūkstoš lappusēm pārspēj Hilarijas Mantelas “Spoguļi & gaismu”, kurš līdz šim bija biezākais 2020. gada romāns. Galbraits – rūpīgs amatnieks un meistarīgs maldinātājs – neļauj lasītājam nolikt grāmatu malā. [...] Straiks un Ellakota ir un paliek viens no valdzinošākajiem detektīvomānu duetiem.

Guardian

ROBERT GALBRAITH

TROUBLED
BLOOD

ROBERTS GALBRAITS

NEMIERĪGĀS ASINIS

No angļu valodas tulkojusi

Silvija Brice

821.111-31
Ga 243

Robert Galbraith

TROUBLED BLOOD

Copyright © J. K. Rowling 2020

The moral right of the author has been asserted.

All rights reserved.

Jacket design: Duncan Spilling © Little, Brown Book Group Ltd 2020

Photography: Figures - Stephen Mulcahey;

Cobbles, Puddle, Birds and texture - © Shutterstock

*Visi tēli un notikumi, kas minēti šajā darbā, neskaitot tos,
kas publiski zināmi, ir autora iztēles radīti, un jebkāda līdzība
ar reālām personām, dzīvām vai mirušām, ir pilnīgi nejauša.*

Roberts Galbraits

NEMIERĪGĀS ASINIS

Apgāda Zvaigzne ABC vadītāja VIJA KILBLOKA

Projektu vadītāja *Una Orinska*

Tulkotājas redakcijā

Korektore *Diāna Graudiņa*

Mākslinieciskā redaktore *Inguna Kļava Švanka*

Maketētāja *Dace Polkmane*

Vāka dizainu adaptējusi *Ilze Isaka*

Apgāds Zvaigzne ABC, SIA, K. Valdemāra ielā 6,

Rīgā, LV-1010. Red. nr. T-688.

Jelgavas tipogrāfija

Šis ir ar autortiesībām aizsargāts darbs. Darba reproducēšana vai jebkāda cita neatļauta izmantošana ir autortiesību pārkāpums. Par autortiesību pārkāpšanu ir paredzēta atbildība Krimināllikuma 148. pantā. Saskaņā ar Autortiesību likuma 69.¹ pantu persona ir arī mantiski atbildīga par visiem zaudējumiem un morālo kaitējumu, kuru tā radījusi ar autortiesību pārkāpšanu.

© Tulkojums latviešu valodā, Silvija Brice, 2021

© Mākslinieciskais noformējums, izdevums latviešu valodā,

Apgāds Zvaigzne ABC, 2021

ISBN 978-9934-0-9270-1

Barbarai Marijai, sociālajai darbiniecei,
pieaugušo izglītības organizācijas *WEA* darbiniecei,
skolotājai, sievai, mātei, vecmāmiņai,
Demon bridža spēlētājai
un vislabākajai vīramātei pasaulē

Tie viņu meklēja un visiem taujāja,
Kur viņas pēdas būtu meklējamas,
Tak neatrada tie neko. Kāds nelāgs liktenis
Vai liksta bija viņu laupījusi
Un projām vedusi no drauga mīļotā,
Garš būs šis stāsts...

*There they her sought, and euery where inquired,
Where they might tydings get of her estate;
Yet found they none. But by what haplesse fate,
Or hard misfortune she was thence conuayd,
And stolne away from her beloued mate,
Were long to tell...*

Edmunds Spensers,
Feju karaliene (*The Faerie Queene*)

Jo, ja nebūtu šādi, tad būtu kaut kas tāds, kas izzūd tukšumā, un tas ir matemātisks absurds.

Alisters Kroulijs, *Tota grāmata*

PIRMĀ DAĻA

Tad nāca liksmā vasara...

Then came the iolly Sommer...

Edmunds Spensers,

Feju karaliene

1

Tāds bija viņš, par kuru stāstīšu,
Kvēls taisnīguma aizstāvis, sers Artegalls...

*And such was he, of whom I have to tell,
The champion of true Iustice, Artegall...*

Edmunds Spensers, *Feju karaliene*

“Tu esi dzimis un audzis Kornvolā,” aizkaitināts teica Deivs Polvorts. “Straiks nemaz nav tavs īstais uzvārds. Pēc tiesas un taisnības tu esi Nankarovs. Tu tak te nesāksi apgalvot, ka sauc sevi par angli?”

Krogs “Viktorija” šajā siltajā augusta vakarā bija tik pārpildīts, ka daudzi bija izgājuši ārā un stāvēja uz platajiem akmens pakāpieniem, kas veda lejup uz līci. Polvorts un Straiks sēdēja pie stūra galdiņa un ar dažām alus pintēm svinēja Polvorta trīsdesmit devīto dzimšanas dienu. Diskusija par Kornvolas nacionālismu risinājās jau divdesmit minūtes, taču Straikam šķita, ka pagājis daudz ilgāks laiks.

“Vai es sauktu sevi par angli?” viņš skaļi prātoja. “Nē, drīzāk droši vien par britu.”

“Ej ellē!” Polvorts atcirta, iekarsdams arvien vairāk. “Tu muldies, tikai lai mani nokaitinātu!”

Ārēji abi draugi bija pilnīgi pretstati. Polvorts bija neliels augumā un slaiks kā žokejs, vēja ārdēts, ar pāragrām grumbām sejā; caur plānajiem matiem vīdēja iedegusi galvas āda. T kreklis bija saburzīts, it kā viņš to būtu pacēlis no grīdas vai izzvejojis no veļas groza, džinsi bija saplēsti. Uz kreisā apakšdelma bija ietovēts melni baltais Sv. Pirana

krusts; labajā plaukstā bija dziļa rēta – atmiņa no tuvas sastapšanās ar haizivi.

Viņa draugs Straiks līdzinājās kondiciju zaudējušam bokserim, kas viņš patiesībā arī bija; būdīgs, teju divus metrus garš, ar mazliet kumpu degunu un bieziem, tumšiem, sprogainiem matiem. Viņam nebija tetovējumu, un, par spīti pastāvīgajai, tumšajai bārdas rugāju ēnai, viņš izskatījās akurāts līdz pat savas būtības dziļumiem, kā mēdz izskatīties bijušie policisti vai bijušie armijnieki.

“Tu esi dzimis šeit,” Polvorts neatlaidās. “Tātad tu esi kornvolietis.”

“Nelaipe tā, ka pēc šādas mērauklas tu esi birmingemietis.”

“Ej ellē!” Polvorts uzbļāva vēlreiz, neviltoti aizskarts. “Šeit es dzīvoju kopš divu mēnešu vecuma, un manas mammas uzvārds ir Treveljana! Tā ir identitāte – tas, ko jūti šeit,” – un Polvorts ieblieza sev pa krūtīm tur, kur sirds. “Manas mammas dzimta jau gadsimtiem ilgi ir dzīvojusi Kornvolā...”

“Nujā, asinsbalss un dzimtās saknes nekad nav mani...”

“Vai esi dzirdējis par jaunāko tautas aptauju?” Polvorts viņu pārtrauca. “Tur esot vaicāts: “Kāda ir jūsu etniskā izcelsme?”, un puse – puse – ir atzīmējušies kā kornvolieši, nevis kā angļi. Milzīgs skaitliskais pieaugums.”

“Lieliski,” Straiks atteica. “Un kas būs tālāk? Tiks dota iespēja atzīmēt kā damnonu cilts atvasei vai romiešu pēctecim?”

“Runā vien tai savā izsmējīgajā tonī,” Polvorts attrauca, “un paskatīsimies, kur tas tevi novedīs. Sasodīts, tu pārlietu ilgi kverni Londonā, čalīt... tas taču nav nekas slikts, ja cilvēks lepojas ar savu dzimto novadu. Tas nav nekas slikts, ja novadi grib atņemt Vestminsterai daļu varas. Priekšzīmi rādīs skoti, jau nākamgad. Piemini manus vārdus! Kad tie iegūs neatkarību, maisam gals būs vaļā. Rīkoties sāks ķeltu ciltis visā valstī. Vai gribi vēl vienu?” viņš piebilda, norādīdams uz Straika tukšo alus glāzi.

Straiks bija atnācis uz pabu atpūsties no spriedzes un raizēm, nevis klausīties sprediķus par Kornvolas politiku. Polvorta uzticība *Mebyon Kernow* – nacionālistu partijai, kurā viņš bija iestājies sešpadsmit gadu vecumā, – šķita krietni pieņēmusies spēkā pa to gadu, kopš abi nebija tikušies. Parasti Deivs prata smīdināt Straiku gandrīz vai kā neviens cits, taču necieta nekādus jokus par Kornvolas neatkarību – par tematu, kas Straikam šķita apmēram tikpat pievilcīgs kā mīkstās mēbeles vai vilcienvakte. Mirkli Straiks apsvēra, vai nepateikt, ka